

10 Φεβρουαρίου, 1992

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές],

ΑΚΗΣ ΑΛΛΩΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφεσείοντες,

v.

ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ (ΑΡ. 2)

Εφεσιβλήτων.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8181).

Έφεση — Λόγοι εφέσεως — Πρέπει να αναφέρονται πλήρως στην ειδοποίηση έφεσης μαζί με την σχετική αιτιολογία — Δ. 35, κ. 4 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας — Κατά πόσο υπήρχε συμμόρφωση στην παρούσα περίπτωση.

- 5 Σε έφεση εναντίον της έκδοσης προσωρινού διατάγματος αναφερόταν στον ένα από τους λόγους εφέσεως ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα δεν είχε ακυρώσει το εκδοθέν ex parte διάταγμα χωρίς εξέταση της ουσίας του θέματος λόγω αποκρύψεως κατά την έκδοση του ουσιαστών γεγονότων και/ή λόγω του παραπλανητικού και/ή απατηλού και/ή ανακριβούς περιεχομένου της
- 10 ενόρκου δηλώσεως των εφεσιβλήτων βάσει της οποίας είχε εκδοθεί το διάταγμα. Οι εφεσιβλήτοι ζήτησαν να απαλειφθεί ο λόγος αυτός εφέσεως διότι δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις της Δ. 35, κ. 4 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. Οι εφεσιβλήτοι ισχυρίστηκαν ότι
- 15 θα έπρεπε να είχαν παρατεθεί πλήρεις λεπτομέρειες της ένορκης δήλωσης και των ισχυριζόμενων αποκρύψεων και παραπλανήσεων.

Αποφασίσθηκε ότι:

- 20 Η ειδοποίηση εφέσεως για να είναι έγκυρη πρέπει να ικανοποιεί τις προϋποθέσεις των θεσμών. Ο κάθε λόγος εφέσεως πρέπει να εκτίθεται με σαφήνεια στην ειδοποίηση εφέσεως όπως επίσης και η αιτιολογία πάνω στην οποία βασίζεται ο λόγος για προσβολή της εκκαλούμενης απόφασης. Ο επίδικος λόγος εφέσεως, έστω και αν δεν ήταν συνταγμένος με τον καλύτερο τρόπο, ικανοποιούσε
- 25 τις αναγκαίες προϋποθέσεις και ως εκ τούτου η ένσταση απορρίφθηκε.

Η ένσταση απορρίφθηκε.

*Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:**Kyriakides v. Kyriakides (1969) 1 C.L.R. 373.**Courtis (No. 1) v. Iasonides (1972) 1 C.L.R. 56.**Τύμβιος v. Λιβέρα, (1991) 1 Α.Α.Δ. 615.**"ΑΛΗΘΕΙΑ" Εκδοτική Εταιρεία Ατθ v. Κύρη, (1992) 1 Α.Α.Δ. 5
130.***Προδικαστική ένσταση.**

Προδικαστική ένσταση από τον δικηγόρο των εφεσίβλητων ότι οι δυο πρώτοι λόγοι της έφεσης είναι άκυροι, γιατί δεν υπήρχε συμμόρφωση με τις πρόνοιες του θ. 4, Δ. 10 35 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας.

Κ. Μιχαηλίδης με Ν. Γεωργιάδη, για τους εφεσείοντες.

Μ. Μοντάνιος με Χρ. Κληρίδη, για τους εφεσίβλητους.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ο κ. Κληρίδης, για τους εφεσίβλητους, υπέβαλε ότι οι δυο πρώτοι λόγοι της έφεσης είναι άκυροι, γιατί δεν υπάρχει συμμόρφωση με τις πρόνοιες του θ.4 της Δ. 35 των Κανόνων Πολιτικής Δικονομίας και, ως εκ τούτου, οι εφεσείοντες δεν δικαιούνται να τους αναπτύξουν.

Ο δικηγόρος των εφεσεπόντων απέσυρε το δεύτερο 20 λόγο και, ως εκ τούτου, έχομε να αποφασίσουμε αν ο πρώτος λόγος είναι έγκυρος σύμφωνα με τους Δικαστικούς Θεσμούς.

Ο πρώτος λόγος έχει:-

"(1) Το Δικαστήριο, εν όψει της προσαχθείσης γραπτής και προφορικής μαρτυρίας, εσφαλμένα δεν ακύρωσε το εκδοθέν ex parte διάταγμα, χωρίς εξέτασιν της ουσίας του θέματος, λόγω αποκρύψεως κατά την έκδοσιν του ουσιαστών γεγονότων και ή λόγω του παραπλανητικού και ή απατηλού και ή ανακριβούς περιεχομέ-

30

νου της ενόρκου δηλώσεως των Εναγόντων επί τη βάσει της οποίας εξεδόθη το διάταγμα και ή του παραπλανητικού και ή απατηλού τρόπου διατυπώσεως της ενόρκου ταύτης δηλώσεως."

- 5 Ο κ. Κληρίδης ισχυρίστηκε ότι στην ειδοποίηση εφέσεως πρέπει να παρατίθεται ο λόγος και πλήρης αιτιολογία στην οποία βασίζεται. Πρόβαλε ότι στην παρούσα έφεση έπρεπε να παρατεθεί με λεπτομέρειες το περιεχόμενο της ένορκης ομολογίας και της μαρτυρίας, για να καταδει-
- 10 κνύονται όλες οι ισχυριζόμενες αποκρύψεις και παραπλανήσεις. Αυτό δεν έγινε και ο πρώτος λόγος δεν μπορεί να αναπτυχθεί από τους εφεσείοντες ενώπιον του Δικαστηρίου.

- Ο κ. Μιχαηλίδης, από την άλλη πλευρά, ισχυρίστηκε
- 15 ότι υιοθέτηση των απόψεων του κ. Κληρίδη θα οδηγούσε σε ετοιμασία και καταχώριση όχι ειδοποίησης εφέσεως, αλλά μακροσκελούς εγγράφου που θα ισοδυναμούσε ουσιαστικά με αγόρευση πάνω σε όλους τους λόγους με τις λεπτομέρειες τους. Εισηγήθηκε ότι ο πρώτος λόγος δεν
- 20 παραβιάζει τον σχετικό κανόνα.

Το θέμα ρυθμίζεται από το páρακατω μέρος του θ.4 Δ.35:-

- "The notice shall also state all the grounds of appeal and set forth fully the reasons relied upon for the grounds stated."
- 25

("Η ειδοποίηση πρέπει επίσης να αναφέρει όλους τους λόγους εφέσεως και να εκθέτει πλήρως τις αιτίες στις οποίες στηρίζεται για τους προβαλλόμενους λόγους.")

- 30 Το Ανώτατο Δικαστήριο σε μια σειρά υποθέσεων, *Leonidas Kyriakides v. Antonis Kyriakides* (1969) 1 C.L.R. 373, *Omiros Th. Courtis and Another (No. 1) v. Panos K. Iasonides* (1972) 1 C.L.R. 56, *Μάϊκ Τύμβιος και Ευγενία Μιχαηλίδου DEVELOPMENTS LTD v. Δημήτριου Π. Λι-*

βέρα, (1991) 1 Α.Α.Δ. 615, "ΑΛΗΘΕΙΑ" Εκδοτική Εταιρεία Λτδ. και Άλλος ν. Κώστα Κύρη, (1992) 1 Α.Α.Δ. 130 είχε την ευκαιρία να ασχοληθεί με την πιο πάνω πρόβλεψη των κανονισμών.

Σ' όλες τις παραπάνω περιπτώσεις η ειδοποίηση εφέσεως δεν ικανοποιούσε το θεσμό 4, επειδή περιείχε μόνο γενικούς και αόριστους λόγους εφέσεως χωρίς καμιά ουσιαστική αιτιολογία. 5

Η ειδοποίηση εφέσεως για να είναι έγκυρη πρέπει να ικανοποιεί τις προϋποθέσεις των θεσμών. 10

Ο κάθε λόγος εφέσεως πρέπει να εκτίθεται με σαφήνεια στην ειδοποίηση εφέσεως όπως επίσης και η αιτιολογία πάνω στην οποία βασίζεται ο λόγος για προσβολή της εκκαλούμενης απόφασης.

Με βάση την αρχή αυτή εξετάσαμε το λόγο 1 της εφέσεως. Δεν συμφωνούμε με την εισήγηση του κ. Κληρίδη. 15

Παρόλο ότι ο κρινόμενος λόγος και η αιτιολογία του δεν είναι συνταγμένοι με τον καλύτερο τρόπο, καταλήξαμε ότι ικανοποιεί τις αναγκαίες προϋποθέσεις και, ως εκ τούτου, απορρίπτουμε την ένσταση. 20

Η ένσταση απορρίπτεται.